

Església del convent de les Escolàpies

Olesa de Montserrat

Ubicació

Comarca: Baix Llobregat
Lloc/Adreça: C/ Santa Paula de Montal, núm. 6
Alçada: 114

Coordenades:

Latitud: 41.54535
Longitud: 1.89519
UTM Est (X): 407853
UTM Nord (Y): 4599888

Classificació

Número de fitxa 08147 - 235
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Eclecticisme
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Número inventari Sí: IPA 18701
Generalitat i altres inventaris
Accés Restringit
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Institut de les Filles de Maria de les Escoles Pies (Escolàpies). C/ Santa Paula de Montal, núm. 6

Fitxes associades:

[Convent de les Escolàpies](#)

Autoria de la fitxa Jordi Piñero Subirana

Descripció

Església que forma part del convent de les Escolàpies, adossada en un angle del conjunt, de manera que la façana fa un reclau en el carrer. Segueix un estil historicista d'inspiració neoromànica (igual que l'edifici del convent). La façana principal té un portal amb arquivoltes i timpà, on hi ha representats els símbols de les escolàpies sobre el fons de la muntanya de Montserrat. La decoració de les façanes es completa amb diverses finestres geminades i arcuacions llombardes sota el ràfec. L'interior de l'església segueix una decoració d'estil neogòtic.

Història

Paula Montal i Fornés (Arenys de Mar 1799 - Olesa de Montserrat 1889) fou la fundadora de l'Institut de les Filles de Maria de les Escoles Pies (les Escolàpies), una congregació inspirada en l'obra de sant Josep de Calassanç i en els pares escolapis que, durant el segle XIX, fou de les que més va expandir-se en l'àmbit de l'ensenyament femení. Durant el període de 1829-1859 Paula Montal va realitzar una intensa activitat i fundà personalment set escoles. El col·legi d'Olesa de Montserrat, inaugurat el 15 de desembre de 1859, va ser la setena de les fundacions fetes per Paula Montal i l'última que va realitzar ella directament. A Olesa les escolàpies van cobrir la plaça d'escola pública per a nenes, ja que l'Ajuntament tenia dificultats per complir amb la llei, que obligava a tenir dues escoles, una per a nens i una per a nenes. En un principi l'emplaçament era a la Plaça Nova, i després en una casa del carrer Ample (la número 50, actualment ensorrada). Al cap de pocs anys, gràcies a una donació van traslladar-se a una casa pairal que ja apareix documentada l'any 1771. Posteriorment la casa va reformar-se i es construï l'actual edifici, d'estil historicista. L'any 1929 s'ampliaren les instal·lacions i es construï un segon pis. D'aquesta manera es disposava de més espai per a acollir noies internes. Durant 30 anys, Paula Montal va residir en aquest convent d'Olesa, ja que era el seu preferit, fins el dia de la seva mort, esdevinguda el 26 de febrer de 1889. Inicialment el col·legi era només per a nenes, fins l'any 1950, quan es va convertir en mixt, però els nens ocupaven un espai separat. L'any 1961 s'hi va fer una important reforma i ampliació, i la residència augmentà amb 20 noves cel·les, que servien per acollir practicants com a casa d'exercicis. Més recentment, el convent s'ha especialitzat com a lloc de residència de les monges de major edat.

L'any 1983, durant el procés de beatificació de Paula Montal, les seves restes, que es trobaven al cementiri municipal, van ser identificades i dipositades en una arqueta, situada sota l'altar de l'església. Santa Paula Montal va ser canonitzada l'any 2000 pel Papa Joan Pau II.

Bibliografia

COBOS, Josep M (1994). Olesa al segle XIX. Col·lecció vila d'Olesa, 4. Ajuntament d'Olesa de Montserrat; Publicacions de l'Abadia de Montserrat, p. 245

LABARTA, M. Lluïsa (1985). Summarium de la vida, virtudes y fama de Santidad de la Sierva de Diós Paul Montal Fornés. Roma.

MARTÍNEZ NOGAREDA, E (2000). L'Abans. Olesa de Montserrat. Recull gràfic. 1875-1965. Ed. Efadós, p. 84-90

